

Aleksis K



## *Kaiken huippu*

Suomi jää päivä päivältä enemmän jälkeen edistyksellisistä ulkomaista. Siellä kyllä annetaan potkuja ja tarvittaessa jopa tapetaan sellaisia johtajia, jotka syyllistyvät törkeyksiin kansaa vastaan, vaan mitäpä tehdään meillä? Ei mitään, ei yhtikäs mitään. Hallitus vain juo kahvia ja levittelee käsiään ja ilmoittaa ettei aihetta toimiin.

Kysymyshän on tällä kertaa tietysti tulopolitiikan maailmanhistorian ja Suomen itsenäisyyden ajan pöyristyttävimmästä tapauksesta, joka uhkaa paitsi oman maamme laillista yhteiskuntajärjestystä, myös koko maailman tasapainoa, edistystä ja kehitystä. Sen rinnalla kalpenevat maailmansodat, kasvihuoneilmiöt ja ydinpommit, puhumattakaan tulvista, heinäsiirkoista ja muista vitsauksista.

Kysymys on siis siitä räähkästä poronkortista, jonka Jorma Reini ja hänen Tupolevin veljeskuntansa lähettivät tasa-arvohenkilö Marianne Laxénille.

Kortin sisältö oli lyhyt, mutta sitäkin kuohuttavampi: "Palkkaerot poistettava, keskitytään olennaiseen!"

Tuohan on selvä ulkopuolinen puuttuminen pankkilakkoon, oikeastaan suoranainen rienaus. "Keskitytään olennaiseen", pankkilakossako! Hävytöntä. Olisiko muka kesken kaiken pitänyt ruveta neuvottelemaan esimerkiksi pankkineitien palkankorotuksista, kun käynnissä oli mitä muhevin puheenjohtajakilpailu, häh? Ei ihme, ettei Reinin sovitteluesitys kelvannut.

Ja mitä siitäkin tulisi, jos yksikäs täytettäisiin kortin toinen vaatimus "palkkaerot poistettava". Sehän olisi pahimmanlaatuisia sosialistista pysähtyneisyyden ajan tasapäisyyttä, josta kaikissa

muissa maissa nimenomaisesti pyritään eroon.

Vaikka kortti tuli julki heti tuoreeltaan, seitsemän viikkoa vastaanottamisen jälkeen, Suomen herrat vain tapansa mukaan pakoilivat. Presidentti Mauno Koivisto piiloutui lentopallo-otteluun, eduskunnan puhemies Kalevi Sorsa livisti peräti Intiaan asti, ja pääministeri Harri Holkeri luikki Reykjavikiin Pohjoismaiden Neuvoston kokoukseen. Pakoilijat eivät edes keskeyttäneet matkojaan, vaikka saivat varmasti tiedon tapahtuneesta. Herrojen tultua kotiin hallitus sitten lausui tapansa mukaan jotain liirumlaariumia, ikäänkuin asia olisi sillä kuitattu.

Jos eläisimme edes jonkinlaisessa demokratiassa, kortin allekirjoittajat olisi jo ajat sitten vedetty hirteen siitä yhdestä paikasta käsin. Muut miespuoliset työmarkkinajohtajat olisi tiputettu kymmenestä kilometristä Tupolev-lentokoneista ilman rintaliivejä ja maan hallitus heitetty tyrmään.

Koska kortti loukkaa paitsi suomalaisia, myös YK:n julistuksia, olisi turvallisuusneuvosto, Unesco, Etyk ja aseriisuntaneuvottelut täytynyt heti kutsua koolle ja Suomeen olisi pitänyt lähettää sata divisioonaa rauhanturvajoukkoja. Kotimaassa olisi ollut aiheellista soittaa kirkonkelloja ja surumusiikkia, kieltää tanssit sekä kirkkopyhinä että arkisin, ynnä peruuttaa ensi kesän auringonpimennys, koska nyt ei ole viihteen aika.

Kun mitään näistä ei kuitenkaan tapahtunut, se kuvastaa järkyttävällä tavalla sitä maailmankuvaa, johon maamme ja koko maailma on vajonnut miesten niitä hallitessa. Aamen.